

protože účel, jehož zákonodárce chtěl dosíci, je stále týž, jak byl shora vyložen.

Bylo tedy svrchu uvedenou otázkou zodpověděti, jak se stalo.

Plenární rozhodnutí ze dne 9. února 1928, Pres 641/26.

Kdo jest chovatelem zvířete podle § 1320 obč. z.

Pokud se dovolání snaží dovoditi, že chovatelem psa není žalovaný, nýbrž jeho manželka, stačí odkázati je na bezvadná zjištění nižších soudů, že žalovaný jako přednosta domácnosti psa u sebe měl a trpěl, aby pes byl z jeho prostředků opatřen, živen a chován, že se také staral o jeho opatrování, zejména vodil ho na procházku a že spolu se svou manželkou určoval všeobecný pořádek v příčině psa. Nezáleží pak na tom, zdali se žalovaný staral o psa neustále nebo jen občas, více nebo méně jest proto bezvýznamná výtku protispisovosti, opřená o to, že prý nebyly vzaty v úvahu svědecké výpovědi A. G., V. G. a A. D., že se žalovaný stará o psa jen málo, protože přichází domů jen v poledne a večer a že při dozoru na psa a jeho opatrování nezaujímá mezi příslušníky domácnosti nějakého význačného postavení.

K vývodům dovolání po stránce právní sluší uvést, že chovatelem zvířete podle § 1320 obč. z. — totiž osobou za zvíře po zákonu odpovědnou — jest rozuměti toho, kdo po nějaký čas zvíře u sebe vykonává k němu práva, jež plynou z jeho skutečného chování a rozhoduje při tom i o způsobu, jak má býti zvíře opatřeno z důvodu veřejné bezpečnosti. Vlastníkem zvířete chovatel býti nemusí, neboť zákon § 1320 obč. z. klade váhu na skutečné chování zvířete a nikoli na vlastnické právo k němu.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 20. dubna 1928 Rv I 1553/27. J. K.

Z důvodu podnikového úrazu nemůže poškozený na podnikateli (s výjimkou případu § 46 odst. 1 úraz. zák.) požadovati náhradu škody, i když jde o úraz, který byl vyléčen v době kratší než 28 dní.

Žalobce byl kousnut psem žalované společnosti, u níž byl jako kočí zaměstnán, a to při té příležitosti, když v podniku společnosti, úrazovému pojištění podrobeném, k příkazu jednoho